

Side til Færøernes Opkomst vil jeg yde den Anerkendelse, som jeg mener, at de fortjene.

Naar vore Forhold imidlertid endnu desuagtet ere meget primitive paa Grund af de af mig skildrede Forhold, er det forstaaeligt, at vi ønske dem forandrede. Færingerne kunne ikke være tilfredse med de nuværende Forhold, som jeg antager, man heller ikke her nede kan være tilfreds med. Jeg anser det for en Æres-sag for Staten at yde sit Bidrag til, at Forholdene paa Øerne saavidt muligt kunne naa en lignende Udvikling som i forskellige andre Lande, saaledes at ingen med Rette kan sige, at Øerne ere et forsømt dansk Land.

Jeg venter ikke, at de forskellige Forhold, jeg her har omtalt, skulle blive reformerede paa en Gang, men jeg ønsker, der maa blive taget fat, og at der maa blive tilsagt os virksom Støtte fra Statsmagtens Side. Jeg haaber da, at der ogsaa fra Færingernes Side maa blive udrettet, hvad der med Rimelighed kan forlanges for at fremme Reformerne. For saa vidt der ifølge Rigsdagstidenden for 1905—06, Sp. 6163 ff. den 23. Marts 1906 er blevet sagt her i Tinget af den daværende Folketingsmand for Færøerne: at Færøerne ikke selv yde et passende Bidrag, men søge at vælte Byrden over paa Staten, maa jeg protestere derimod, da saadant ingenlunde er bygget paa Kendsgerninger. Det er under Hensyn til, hvad jeg allerede har udviklet, forstaaeligt, at Færøernes Skatteevne maa være ringe i Forhold til de Opgaver, som foreligge. Hvis man ønsker, at den skal stige, maa Staten virkelig gøre sit til at støtte Reformarbejdet paa Øerne paa virksom Maade, saaledes at Tilstanden og dermed ogsaa Skatteevnen kan blive bedre. Jeg mener, at Færingerne selv have udrettet en hel Del i de forholdsvis faa Aar, vi have haft fuld Frihed til at arbejde, naar man ser hen til de ugunstige Forhold, som jeg før omtalte nærmere. Jeg haaber, de ville blive ved hermed, men det kan kun ske, naar de ville virke for økonomiske, aandelige og sociale Fremskridt i Enighed i Stedet for at fortabe sig i den fordærvelige nationale Strid.

I Henhold til, hvad jeg har udtalt, tillader jeg mig endelig at spørge: Vil Regeringen ud fra det bestaaende Grundlag som hidtil støtte Reformarbejdet paa Færøerne med særlig Hensyntagen til Øernes særlige Forhold, saaledes at Regeringen til Eksempel eventuelt ogsaa vil medvirke til,

at Staten yder de Bidrag til Havne og Vejvæsen paa Øerne, som paakræves?

Ved en Lejlighed som denne, hvor Færøernes Forhold til Danmark ere Genstand for Forhandling, og hvor jeg gør mig til Talsmand for den Anskuelse, at der af Staten skal ydes væsentlige Bidrag til Reformen paa Øerne, anser jeg det for min Pligt som Repræsentant for Øerne i dette høje Ting at nedlægge en bestemt Protest mod de meget alvorlige, men ganske uberettigede Beskyldninger mod Danmark og Danske i Almindelighed, der ere fremkomne paa Færøerne i den senere Tid, og som have været Genstand for offentlig Omtale i Bladene her i Danmark, have vakt megen Opsigt og desuden synes at have fundet Vej til tyske Blade. Der er maaske nogle, som ville mene, at det er bedst at tie herom, men jeg tror ikke, det er ret, jeg tror, man skal gøre opmærksom paa dette, og at man ikke gør klogt i at gaa ud fra, at der ingen Røvere er i Skoven. Disse Angreb indeholdes i en Række Redaktionsartikler i det færøske Blad „Thingakrossur“, og man kan ikke slaa sig til Ro med, at de kun skyldes en enkelt Persons Fantasi eller lignende; thi dette Blad er de færøske Separatistlederes Organ, undergivet deres Ledelse og Indflydelse, og der er aldeles ikke fra deres Side, men selvfølgelig fra anden Side, taget til Genmæle imod dem. Derhos ere de aldeles ikke enestaaende.

Jeg vil kun nævne nogle Eksempler paa, hvad der er fremkommet. Angrebene indledes med en Bemærkning om, at Kommissionsforslaget til Ordning af Forholdet mellem Danmark og Island var den mest nedværdigende Naadesbevisning fra et større Folk overfor et mindre. Det vilde føre for vidt udførligt at omtale disse Artiklers Indhold, jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at nævne, hvad der er fremkommet. Som en Traad gennem det hele gaar Beskyldningen mod Danmark for Formynderi og Undertrykkelse mod Færøerne i Fortid og Nutid. Der tales om det Hang til Formynderi, som fra dansk Side er gjort gældende overfor Færøerne, om dansk Formynderi overfor færøsk Sprog, og at dette er uforandret den Dag i Dag som for 64 Aar siden. Der siges, at Uretfærdigheden er en Maalestok for den nationale Retfærdighed, som gennem Tiderne er bleven Færingerne beskaaren af dansk Formynderi paa Øerne. Der anvendes Sammenstillingen: Dansken paa Færøerne er et Sidestykke til et andet Folk, som efter Bladets